

Van mijn lieve vrouw
Ketty Kreber!!!

Ik had al een sterk verlangen,
Om een brief van U te ontvangen.
Der geluk ontwing ik nu
Eenig letterschrift van U.
Maar ik dacht: dat is gelogen,
~~Alles~~ ik eens recht bedrogen:
Is dit schrijven van mijn Kêe!
Dat valt me ^{in de hand} niet mee.
Want ik zeg U lieve deen,
Gij moet beter spellen leeren;
Leuk een man van taal als ik!
Is met knoeijen niet in Schik.
Daarbij komt nog, mij te havelen;
Doe een schempdicht op te stellen,
Ook mijn naam verkeerd te schrijven;
Waart gij hier! 'k zou met U kyven!!
Of ik hou het U betoemen
Dat ik Smaad weet te beloonen;
Want voor iedre schampre gril,
~~Wilt gij reeds op Uw bit.~~
Halt ik me U zelf niet spreken,
Toch weet ik mij wel te wreken,
Looft gij den dan; dat 'k U, vrouw
Van de straf verschoonen zou?
Gij hebt zeker wel gedacht
Ja bepaald ook wel vermácht;
Dat ik U als mijnre vrouw
Een geschenkje geven zou:—
Ik ben 't is waar! met eenen vriend
Als St. Nicolaas, niet gecleind,
Doch diez' goede wijze went
Is bij iedereen bekend.

"Heden" - sprek hij mij ook aan,
"ik Vertelde, wat gij hebt gedaan;
Daarop bromd" hij door zijn baard,
"Zulk een vrouwtje is niets waard."
"Zij heeft u te erg gesard,
"Geef haar daarom keine gart,
"Dat zal haar een leyl zijn,
"Doe ik lavaad! de gart is mijn."
"Het het volgen van diez' raad,
Bevrik dan ook niet meer kwaad
Bij de straf die ik u geef,
Spreek ik vrij: wat gij misdoet."

Daarmee eindig ik dan nu;
Ulijne groete kend ik u
Doe ook allen die gij kent
Groeten van Mr. Cleve vent.

p. s. Tot een goed gedachtenis
Kend ik u mijn bestant.

Uw. Eijghbende Vent
Johan August Donckers
engem Gochar, noem
doo niet kypen